

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Égy hónapra	1 frt.

Előfizethető helyben a kiadóhivatalban **Kutasi Imre nyomatójában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokban.

Hirdetési díj:
öt házból petusor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelölt hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 30 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói iródban. — A hirdetés s hirdetésdíj pénznek a kiadóhivatalba, a lap szerkesztéséhez tartozó költségek a szerkesztői iródban cseleződnek, Fried-ház 19. sz. alatt csebezendők.

Debreczen, márczius 5.

(k. r.) Örömben dobog fel a magyar ember kebele, ha látja, hogy vannak Magyarországon olyan nemzetiségek is, kik nem ellenségei a magyar állameszmének, kiknek aspirációi nem irányulnak semmiféle egységes panszláv birodalom idejé felé, kik mint Magyarországon honpolgárai költöjüknök tartják Vörösmarthyt, s hitvallásuknak bölcs szózatát: „itt élnek, halmod kell!”

Ruthén ajku honfitársainkat értjük, a gör. kath. (köznyelven: orosz) egyház híveit, felső Magyarországon ezen hazafias lakóit, kiknek nevében Pásztyei János a munkácsi s Tóth Miklós az eperjesi püspök a tegnapi lapunkban jelzett hazafias feliratot intézték a belügyminiszterhez, a magyar nyelvnek a nemzetiségi iskolákban kötelező tantervvel emeltetéséről szóló törvényjavaslat mellett bízni életbeléptetésé iránt, adván ezzel a román nemzetiségi, deputációba járó püspök kollégáinknak igen tanúságos lezékét, no meg egy kis megérdemelt nyaklevest.

Ellőtünk fekszik ezen felirat szövege, s teljes megelégedéssel látjuk, hogy a munkácsi és eperjesi püspökök a magavalóságban fogták fel a törvényjavaslat célját, melyben nincs semmi merénylet — a nemzetiségi jogok ellen, hanem igenis van abban szándék és akarat a magyar nyelv jogainak érvényesítésére, s a közművelődés előmozdítására.

A munkácsi és eperjesi püspökök nem keresnek kákát a csomón, hanem belátják azt, a mit be kell látniuk, hogy a magyar nyelv tudára, egyéni, társadalmi és állami érdek szempontjából nemcsak kívánatos, hanem szükséges.

A magyar nyelv képezi az állam hivatalos nyelvét. A felső tanintézetek, a kulturegyesületek, a törvényhozás, a közigazgatás, az igazságszolgáltatás nyelve a magyar. Az idegen nemzetiségek csak felsőbb oktatást is nyerhetnek a magyar nyelv tudása nélkül, s nem okvetetlen szükséges-e nekik teljesen okhonossággal beszélni és írni a magyar nyelvet, ha a közélet bármely pályáján előhaladni óhajtanak?

Nem kell statisztikai adatokat ki-mutatni, mert közudomás tény, hogy idegen nemzetiségi honfitársaink felelte hátramaradtak azon civilizáció megett, hova a magyar elem emelkedett. Vajon nem azért-e, hogy az állam nyelvének elsajátítására nem volt alkalmuk, s épen ezért nem is voltak alkalmazhatók közhivatalokra, nem foglalkhattak el a társadalomban semmi fontosabb posztót? Kiemelkedett közülök egy pár élelme-sőbb egyén, kik aztán zsrnokai hatalmat gyakoroltak nemzetiségeiknek még ér-zelmeire is, s azt óhajtották, hogy mi-nél butábbak maradjanak testvéreik, — annál inkább lehetővé őket anyagi és zel-

lemi értékükből saját czélokra kivetköz-tetni. — És különösen a román nyelvet beszélő országrészekben ma is így van.

Mennyivel fognak fejlődni a nem-zetiségek kulturális viszonyai, emelkedni egyéni és társadalmi értékük, ha ők is helyet foglalhatnak a társadalmi téren, a közpályán, a hivatalokban, a felsőbb tanintézetek tanszékein! Ez nyereség lesz reájuk, s nyereség a magyar ál-lamra. Nekik jólétet és civilizációt biz-tosit, a magyar államnak pedig erőt kölcsönöz, „emelvén a politikai ma-gyar nemzethez tartozóság nagy, igaz-ságos és törvényes eszméjét” — mint ezt a két hazafias fopap kifejezi.

Tizenhárom polgári megére terje-dő egyházkerület nevében hangsúlyoz-zák Pásztyei János és Tóth Miklós ezen eszméket; nem csupán hazafiai szivök nemes sugallataiból, hanem a nép alsó rétegeinek meggyőlése, óhajainak felis-merése után. Ep ezért feliratuk felette fontos.

A kormánynak erőt kölcsönöz a román fopapok hazafiatlan ellenállá-sával szemben, a román honfiaknak ta-núságos, s reánk nézve becses főkép azért, mert neveli rokonszúvunket azon derék ruthén nyelvű hazánkfiak iránt, kik mindig velünk voltak, soha ellet-nünk — még akkor is, midőn román testvéreink utfeleken gyilkolták fiainkat, gyujtogatták kastélyainkat s kiirtásunkra szövetkeztek. Annyi eszünk csak van, hogy inkább jó barátaink óhajtatására hallgatunk, mint alkalomra leső ellenségünk dohogására.

— Egy román vallomása A „Buka-resti hiradó”-ban Popescu János ir a román püspök őt utakozása ellen s azt a leghatáro-zottabban láthatóját, s óhaját fejezi ki, hogy a magyar kormány mielőbb gondoskodjék a magyar nyelv kötelező tantervvel tételéről. Czikkeből átveszük a következő vallomást: „Valamikor én is azok közé tartoztam, kik Magyarországot gyűlölték, — anélkül, mint azok, kik még ma is gyűlölik, — hogy tudtam volna miért? Gyermekek, később ifjú koromban úgy tűntek föl előttem a magyar nemzetet, mint a közepkor vadcsordához hasonló nem-zetek egyikét, amly hajmeresztő dolgokat be-szettek nekem a magyar nemzet felel, hogy undorral teit el egész lenyem, ha elgondoltam, hogy Európa, hogy türhetti meg e vandál neuzetét Európa szívében. 1869-ben egy erdélyi fürdőbe mentem, óvakodtam, hogy csak ma-gyarral ne találkozzam, azonban a véletlen mást akart, és azóta a véletlen legkedvesebb barátom, mert a véletlen volt az, mely engem kiábrándított. A fürdőn megismerkedtem két magyarországi úri emberrel, — ismeretségünk neomsokára barátságba ment át — e barátság következtében 2 és fél évet töltöttem Magyar-ország különböző részeiben. E 2 és fél év alatt megismertem az elottem örökre felelhet-tetlen Magyarországot, megismertem a ma-gyar nemzetet, megismertem annak nemes és nyilt jellemet, paratlan lovagiaságát, — gyen-gédséget más nemzetek és nemzetiségek irá-nyában, megismertem történetét, költészetét énekét és zenéjét, — oh mily nemes harmo-nia mindaz, a mi a magyart képezi. Nem tud-tam más által megmutatni, hogy mennyire be-

csülöm, mennyire szeretem a magyar nemze-tet, mint az által, hogy megtanultam szép nyel-vét beszélni.”

— A herceggprímás lakásán Budapestén a magyar nyelv oktatása ügyében püspöki érte-kezet tartott, melyen részt vettek: Haynald Lajos kalocsai érsek, Pentler József váci püspök, továbbá Ipolyi Arnold, Schlauch Lőrincz, Dulánszky Nándor, Császká György, Pauer János és Német József püspökök.

— A Budapestén tartott közös minisz-tertanács, mint mondják, még semmi eredmé-nyre sem jutott a boszniai közigazgatás kérdé-sében. Az értekezletet később majd folytat-tatni fognak.

Országgyűlés.

A képviselőház tegnapi ülésén a belügy-miniszteri tárcza költségvetése tárgyaitott, melyet Rakovszky István előadó elfoga-dásra ajánlott.

Szederkényi Nándor a közigazga-tási centralizáció ellen beszélt, de leginkább az adófelügyelőség s a pénzügyi adminisztráció ellen panaszkodott. A mai kormány közigazga-tási politikájában két rendszer viv egymással heves harcot az autonomia és centralizáció s e harc keretében eredményt a közönség érzi.

Ezután hosszasan fejtegette az egyes köz-igazgatási formák fonták s költségvetését, s arra a következtetésre jut, hogy a legnagyobb ter-het a községek viselik. Azt hiszi, hogy köz-igazgatásunk az autonomia körében, minden, a centralizáció felé vezető mellékutak elzárásával fog megfelelni a korszellem igényeinek. Nagyon szivesen venne a kormánytól, ha ki-fejtené, hogy mi az ő közigazgatási politikája, hogy az önkormányzat, vagy centralizáció út-ján akar-e haladni? Mit ezzel tisztában nin-c, a költségvetést nem szavazza meg?

Zay Adolf Szederkényi ellen polemi-zálva a hivatalok átállásait s az által an-nak életvilágát tétele mellett van. Egyéb-iránt elfogadja a belügyi költségvetést.

Zay után felszólt Tiszta Kálmán: Szederkényi szerit nagy a panasz a közigazgatás ellen s várta volna szöveget, hogy ezt bővebben kifejtsék; Szederkényi azonban beszélt a pénzügyi közigazgatásról, centralizá-tióról, de a belügyi tárcza keretében tartozó dolgokról nem beszélt. Ifiak minden közigaz-gatási rendszerben vannak; de azt kénytelen megjegyezni, hogy a valódi közigazgatás terén a panaszok legnagyobb részt oly vidékekről jönnek, hol nagy, általános világpolitikával szeretnek foglalkozni, s a közigazgatás ki-csinylak. Szólv 1875-ben első körlevélben arra kérte a községeket, hogy a közigazgatást mennél kifogástalanabbá te-ni igyekezzenek. Ma is az a meggyőződése, hogy lehet jó köz-igazgatás akár választott, akár kinevezett köz-zegek segélyével. Olyan törekvést sohasem fog szóló pártolni, hogy a községek teljesen kényükre bocsáttassanak, mert ez már nem önkormányzat, hanem első lépés lenne az ál-lam felbomlásához: jogosulatlan tehát Szederké-nyei azon ajánlkozása, hogy a közigazgatás végeredményben a miniszter kezében ösz-pontolul.

Szederkényi igen helyesen mondtta, hogy nagy a liha az állam és közönség érde-keit ellentétbe hozni: ezt szölv is elismeri. De hijsze el mindenki, hogy nagyon sokan vannak olyanok, kik akármint követeljen is az állam, a közönség érdekeinek megsértését látják benne.

Semmi esetre nem pártolja azt a réze-tet, hogy a miniszteriumnak befolyása a köz-igazgatásra megcsökkenjen.

A m á s s y Sándor azon kérésrel fordul

a belügyminiszterhez, hogy a községi viszo-nyokat jobban tanulmányozza.

Hoffmann Pál a kinevezési rendszer mellett beszélt s a közigazgatási reform keresz-tülvitelére a mai kormányt nem látja képesnek.

Thaly Kálmán a névmagyarosításról beszélt, mely ellen a kormány több nehéz-égek-kei támaszt, s ezt szölv egyes konkrét esetek-kei akarja megakadályozni. A névmagyarosítás legnagyobb akadályát az az 5 frtos bélyeg, mit a kérvényhez mellékelni kell, de amit nem minden szegény embernek van módjában meg-fizetni. Ha ez 5 frtot 50 krajczárra szállítá-nak le, hiszi szölv, hogy Szepes hazafias la-kossága, de még Grünwald Béla hazafias tó-jjai is mihamarabb magyarosítanak nevéket. (Felkiáltások: Ó maga is.)

Ezután Simon Ernő beszélt a köz-igazgatási centralizáció ellen s a megyei rend-szer fejlesztése mellett.

Az árvíz-veszély a Tisza vidékén.

A Tisza folytonosan árad. Az 1877-diki legmagasabb vízálást felülhaladta s a Tisza-völgy borzasztó veszélyben van. Magának Sze-gednek sorsa hajszálra függ. Algyónél, a hullámok áthatással fenyegetnek. Az itteni lako-sokat még katonai hatalommal sem lehet munkára kényszeríteni. A reményvesztettek családai tűzhelyek felé siettek megmenteni a meg menthetőt, ha egyebet nem, a pusztá életet. Az éjjeli órában nem bírta a hatóság a kívánt ótszáz munkást kiteremteni, és csak százötven ember szállítottatott a veszélyeztetett pontra. Ugy látszik, hogy azok segítségével sikerült elodázni a töltésszakadást, mert még eddig nem következett be a katasztrófa.

H. M.-Vásárhely, Szentes és Mindszent roppant veszélyben vannak s Szegedtől táv-irati uton kértek katonai segélyt, mire az ottani hadparancsnokság a nevezett helyekre egy-egy század gyalogságot küldött. Szegedre is érkezett katonai segély, Bécsből egy utász-század s Temesvárról egy zászlóalj katonaság az eltávolított helyettesítésére. A kormánytól kért utászok és katonai naszadok (pontonok) megérkeztek. Azonban csak husz naszad, az pedig elégtelen. 1876-ban 26 volt rendelkezés alatt, mikor az árvízveszély meg sem közeli-tette a mostani helyzetet. A vízvédelmi biz-tottság, tekintve a helyzet veszélyes voltát, a honvédelmi miniszteriummal táviratilag kérel-mezte a pontonok számának százra leendő ki-gészítését. Erre válaszólag megérkezett a honv. miniszterium sürögénye, melyben meg-nyugtatólag adatik tudomásul, hogy a prágai katonai parancsnoknál intézkedés tételét, hogy szükség esetén a pontonok a kért meny-nyiségre azonnal kiegészíttessenek. A vízálás márcz. 4-én (éjjeli 12 óra) 25' 4" 4"-on állt.

A szegedi „vízvédelmi bizottság” a ves-zély elhárítására nagy horderejű intézkedé-séket tett. Ezek szerint itt minden nyilvános vigalom betiltatott, az iskolák bezártak s a bormérő-helyek zárórái éjjeli 11 órára tűzet-tek ki, a töltések katonai őrszolgálat rendel-tettek. A város lakossága figyelmeztetett, hogy az esetben, ha a percórái töltés vonalán sza-kadás, vagy ehhez hasonló szerencsétlenség állna be, ezen esetben vészlövészek által fog tudni adatni.

Es e fenyegető veszélyes helyzettel szem-ben a kényszermunka végrehajtása néhol már csak katonai segély mellett lehetséges. Pedig itt százak életének, vagyonának s egész váro-soknak megmentése forog kérdésben.

Taschler József főkapitány, mint a vízvédelmi bizottság elnöke, felhívt bocsá-to-t ki Szeged város lakosságához, melyben ezt a fenyegető vészszel szemben, összetar-tásra, áldozatokra s a legtelkiismeretesebb munkálkodásra szólítja föl.

Legeltetési rendszabályok az 1879-dik évre.

I. A legeltetési jogra vonatkozó rendszabályok.

4. Hajtótív senkinek sem fog adatni mind-addig, míg a mult évekről netalán fenn levo összes legelőadó tartozásának, valamint a ti-zszabályozási 52,106 frt 36 kr. költség tör-lesztésére a bizottsági közgyűlés 1878 sz. határozata értelmében minden egyes nagy jóság vagy ennek megfelelő 5 kis jóságától ez évre fizetendő 50 krnak, továbbá a hortobágyi fo-gadó tartozó földék árendájá cimen az ökr-örök után eddig is fizetett 70 kr. s a juhok után szintén darabonként járó 5 krnak beife-zését az adószámvevőségnek nem igazolja.

5) A hortobágyi legelőn hámos lovakat saját cseledeje által őriztetni csak a rendes legelőadónak megfizetése mellett engedtetik meg, tartozván emellett mindenki a városi adószámvevőségnek kihajlás előtt hajtó-jegyet váltítani s a hajtó-jegyet a máti biztostnak előmutatni, ki arról könyvet vezetni kö-teles.

6) Az összeírásoknak május. — a fölü-vizsgálások, felszámolások, s kivételeknek jun. végéig, a legelő-adóveik kiosztásának aug. 1-ig meg kell történni; kötelezetven mindenki jo-gosított legelőadónak felet aug. 15-ig, má-sik felét pedig nov. 1-ig pontosan befizetni, a ki ezen időkre fizetési kötelezettségének eleget nem tenne, legelőbeli tartozása a megne-vezett napoktól számítottól 8% késedelmi ka-mattalval s a felmerülő végrehajtási költsé-gekkel együtt fog rajta azonnali politikai vé-grehajtás után — mint adóteremtési tartozás — behajtatni.

A lakók azonban, kik nem jogalapon, ha-nem csak a közgyűlés engedélyével fogva, csu-pán kedvezményből legeltethetnek, tartoznak legelőbeli-üket a bikabérrel együtt jóságát ki-hajtása előtt, előre a házpénztárnál befizetni, mely általuk fizetendő legelőbér — ide nem értve az ökrök után járó 70 kr. s a juhokra eső 5 kr. — az 1879-ik évre a hortobágyi legelőn egy nagy jóságától 3 frt 50 krban s a bikabér minden egyes tenyész szarvasmarhá-ra 60 krban állapittatik meg.

7) Az erdőn őszszel és télen csak az leg-elgethetik, ki kaszálóbirtokos, vagy helybeli la-kos és kaszáló bérlő, azonban hogya a kasz-áló tulajdonos, vagy helybeli lakos és kasz-áló-bérlőnek kien a kaszálóban termett takar-mányát idegen veszi meg, megengedtetik ne-ki, hogy azt a kaszáló területén belül jóság-ával megétesse.

8) Sertes hízalás az erdőn levo kaszá-lókban senkinek sem engedtetik meg; azonban a kaszáló tulajdonos, vagy helybeli lakos és kaszáló-bérlőnek megengedtetik, hogy a saját, illetve bérelt kaszálója területén termett ter-mését ugyanazon kaszáló területén belül ser-tesével megéthesse. — A ki ezen és a 7-dik pontban elisorolt szabály ellen vétene, kis jóság után 2 frt, nagy jóság után 10 frtal büntettetik, ismételt esetben a büntetés meg-kétszerezetvén.

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tarczaja.

Hasztalan áldozat.

— Irta Belot Adolf. —

III.

(Vége.)

Felérték a negyedik emeletre; az ifju nő a zárba illeszté a kulcsot, de nem tudta ki-nyitni: az ajtó beülről be volt reteszelve. Csöngetett, kiáltott, nevé szölvit fért; hangja alkalmasint nem jutott ennek füléhez. Ekkor a rendőrbiztos türelmetlenkedve a hozzás va-rakozás miatt s attól tartva, hogy tréfát úznek vele s hogy nagyon is könnyen hitelt adott a nő szavainak, dörömbözni kezdett az ajtón, megrázta azt s egyidejűleg a szavakat mondá: „A törvény nevében nyissák ki!” Ezen utékek s szavak rögtöni hatást idérték elő: az eme-let lakói mintegy varázsütésre felriadtak; em-beri léptek hallatszóttak, melyek fel s alá jár-tak, ajtók csapódtak, aztán csend lett, egy ak-laktábla erőszakosan kinyitottat, gyermekek kiáltása hangzott az emeleten, más kiáltás az utcán. Végre betörték az ajtót s behatoltak a negyedik emeleti lakásba. Az, a ki itt la-kott, nem volt többé. . . Most vetette ki ma-gát az ablakon. A rendőrbiztos az ebedő asz-talán egy csomó hankjegyet talált s mellette egy papírszeletet, melyen e szavak állottak: „Harom-zer frank hiányzik. . . nincs remé-nyem helyrehozni. . . Jönnek, hogy letartó-ztassanak, megölöm magamat.”

Szegény! tíz perczel később nem ve-tett volna véget életének: neje hozta számára a háromzer frankot; helyrepoítta volna a hiányt és mikor a rendőrbiztos jelenkezett, átadta volna annak a kívánt összeget, beteg segre vagy valami más eseményre hivatkozva s néhány órai késedelem kimentése véget.

A biztosnak tehát nem volt egyéb teend-ője, mint constatálni a halálesetet; a hiány helyre lett póto-va, a behajtó ellen semmi tö-vábbi panaszra nem volt ok. De a rendőrfőle-emberek a legapróbb részletekig figyelmesek; szeretnek számot adni magoknak mindenről, s a dolgoknak mélyére hatni, még ha ez nem vág is szakmájukba. Miután elbeszélte a rendőrbiztos Céry urnak az eseményt, igyekezett azt is megmagyarázni, hogyan lehetett a pénznek huszonnegy óra alatt háromzer frank hja. — Minden hosszas gondolkozás nélkül elutasítá az elvesztés eszméjét; ha valamelyik bankhivatal-nokkal ilyes történik, először is átszölgáltatja a főösszeget, aztán megteszi nyilatkozatát s félrehuzódik. — Nem teszi ki magát tolvaj-ság gyanújának egyszerű hanyagságról, gondatlan-ságról vagy véletlenről. Ha a Sainte-Anna-utca lakója nem követte mindebben e faj szokásos modorát, kellett önmagának szemére hányható hibának lenni: alkalmasint, azon reményben, hogy másnap helyre pótohatja a háromzer frankot valamely sürög, kényes adóság tör-lesztésére fordította. . . s a köcsön vagy jó-vedelm, mi ből remélte fedezni a hiányt, nem ütött ki számítása szerint.

Céry ur nem követte a rendőrbiztos t-ezen az uton, ő nem fürkészte, na vajjon való-ságai elveszett-e az összeg, vagy elköltetett

s ez utóbbi esetben ki költötte el, a férte, vagy a nő?

Ő csak a reggeli látogatásra gondolt, melyet következőleg magyarázott meg magának: Három ezer frank hiányzott a pénzható tárczájából. Hogy történt e hiány? ez nem tar-tozott a dolgra. A hiányt helyre kellett pó-toolni. Borzasztó dráma folytathat le e nő s férj között, kik eddig becsületesek voltak s kiknek egymást s két gyermeküket nagyon kellett szeretniök. Mit tegyenek? Honnan ker-ritsék elő a hiányzó összeget? Sokáig kerestek utat-módot, sikertelen lépéseket tettek, meg-kísérelték a lehetetlent is. Végre, egy álmat-lan éjsz után, a nő sápadtan, lázasan, de el-határozottan így szölv: „Még egyszer elindulok pénzt keríteni, talán csak akadok valami ro-kontra, vagy barátokra, ki segíteni fog bajunkban. Megyek. . . jó reményvel várj rám.” Es el-ment Céry urhoz, kinek neve s cime, mely már hónapok óta feledve volt, most hirtelen eszébe jutott. Ez volt a szegény, a gyalázat, de ez volt egyszersmind a szabadság is! Fér-jének, gyermekeinek szabaddulása.

Es most, mondá X. asszony, bevégezve hosszú elbeszélést, Céry ur, miután így kiegé-sítette a tényeket s e családi dráma részle-tét, meg tudta magának magyarázni látogató-nője magatartását, sápadtságát, reszkető vá-lóját s arckifejezését is. Szomat adott magának a mosolyról is, mely ajkai körül olykor játszótt, a villanásokról, melyek szeméből lövöltek, odadó, majdnem gyönyörvagyó magaviseletéről. . . A szerencsétlen fél, hogy visszatetszik előtte szomorúságával, hogy nem eléggé ingerlő szemel-vel, hogy visszatetszik tőle. . . és halállal szí-veben, megkísérelte a csabító szerepét játszani.

zeteink mellett a nő becsülete különbözik a férfiu, a családátja becsületétől. A nő hibá-jának mindenki előtt el kell rejtetnie; ő egy-dül szenved, egyedül hal meg azért. A férj hibája ellenkerzőleg a világ elé hozatik s az il-letők homlokára kitörölhetlen bélyeg van sütte.

— Aztán, végezd bel!

— Engedjétek meg, hogy ne végezzem be. Szavaim elég világosak arra nézve, hogy elengedjétek a befejezést. Ha egyébiránt nem elégtinek azok ki benneteket, vonjatok ter-témből következtetést. . . Céry urnak czéjja volt azzal, hogy férjéhez illj bizalommal vi-seltetett s hogy a zsomoru dráma minden kö-rülményeit elbeszélte neki az este. Reméte, hogy ez elbeszélés engem meg fog hatni s hogy én egy szölgától tethek neki. Valóban, könnyem megmagyarázható gyöngédségből, ha-rátunk nem mert a szerencsétlen özvegynek megjelteni, de azért nem lehet közönyös faj-dalma iránt s nem akarja elhagyni; megeskü-dött, hogy öröküdi fog fölítte s gyermekei föl-lott. Ha nem szánakoznak rajta, mi lesz a szegény nőböl, ki minden segélyforrás nélkül maradt? Az atya tartotta fénn az egész családot; az atya meghalt: ez a nyomor, ez az éhezés. . . sőt ez talán a szegény. Tehát Céry ur közvetlenül felkért, hogy látogassam meg e szegény özvegyet s árvaikat. Teljesíttetem ké-rését meg ma reggel. . . Mly szomorúság, mily fájdalom, mily kétségbeesés! . . . s min-denek felett milyérzete a kárbaveszett hasztalan áldozatnak!

Ford. Gy. J.

Külföld.

A francia belügyminiszter Marcère meg- bukott. A conservatívok a radikálisokkal szöv-

Marcère kijelenti, hogy ő saját nevében szól, nem a minisztertanács nevében; a szem-

A kamara Marcère miniszter nyilatkozatát sajnálta, ki nem elégítette követeléseit.

Madridból is miniszterválasztás távirati híre érkezett. A Castillo del Canovas miniszter-

Drinápolyban fegyveres bogárok megki- sértették az angol konzulátus előtt tüntetni, az

Napi hírek.

Pável Mihály szamosújvári püspök ő felsége által megváradói görög szertartású püs-

Templomfelújítás. A csernovitzi izraelita templom az Albrecht főherceg tiszte-

Uj politikuskok című, tegnapi ujdonságunk kiegészítésül megemlítjük, hogy márt. 3-án nemcsak Tisza Kálmán és Madar-

letén tegnap este két fiatal naplopó veredést kezdett, mit az igazságszolgáltatás haza fe-

Pötsorozás fog tartani apr. 2-án városunkban mindhárom korosztályból elmarad-

A székesszéki kiállításra eddig 117-en jelentkeztek. A bejelentés ívek kiölti-

Elvesztett egy női táskát 12 frral, 2 darab arany fülbevalóval és egy zalogház cze-

Baleset. Egy volt megyei hajdu az utcán a mint ment — pedig teljesen józan

Több helybeli kocsmáros fejlejtette a miatt, hogy a törvényes zárórát nem

Király Mihály polgártársunk temetése ma d. u. 4 órakor igen szép részvét mellett

Makó István borkereskedésében egy jó házból való 3-4 osztályt vevétek 13-14

tartva, a hozott határozatot a belügyminiszter- riuhoz feltejesztetni kéri. Mit tehát ez ügy-

Tolvaj esed. Egy helybeli gazdának lakó szolgálati jónak látta egy kis szabadsá-

Az idő bomlik. A következő napokban valóságos tavaszi idő jött, olykor ugyan esőre

Közönetnyilvánítás. Katz Józsefné urnó küldött az árkvé részére 1 nagy farréz

Működési előadást szándékoznak rendezni a jogszok a jogi folyamán. E tárgy-

Király Mihály polgártársunk temetése ma d. u. 4 órakor igen szép részvét mellett

Makó István borkereskedésében egy jó házból való 3-4 osztályt vevétek 13-14

Irodalom.

A „képzőművészeti szemle” 3-ik füzeté beküldött szerkesztőségünkbe. A füzet kitűnő képeket és érdekességeket hoz, mely

Debreczeni színház.

(—) Márcz. 4-én „A bosszú boszorkány” Operette. Anyai sikerült jutalmajáték után,

Kocsis Irma nem érdemelte azt az őrös házat. Egyébiránt hajlandók vagyunk e pártol-

Közgazdaság.

Az alföldi takarékpénztár igazgatóságának évi jelentése 1878-ról.

Tisztelt közgyűlés!

A midőn ma ismét alkalom nyílt a lefolyt év üzletmenetéről és annak eredményéről

Makó István borkereskedésében egy jó házból való 3-4 osztályt vevétek 13-14

Irodalom.

kal előnyösebbnek tartván „ezt”, mint egy évekre terjedhető esőbeni részvételt; és végre

A debreczeni ipar és kereskedelmi bank

febr. havi kimutatása. Bevételek: Pénzkészlet jan. 31-től 19.998.73., kiizetett váltók után

Husárak megállapítása

márt. 5-től 12-ig követték: 40 kr Rác Jánosnál mester-utca 1169. sz. a., Fehér And-

Holnap Csütörtökön A spanyol harangjátékok

Felelős szerkesztő: Kutasi Imre. Főszerkesztő: Vértési Arnold.

Tüdőbaj, étvágytalanság. Hoff János csász. kir. udvari malata-kivonat serfőzdeje és malata készítmények gyárához Becsben, Graben, Brännerstrasse No. 8.

Arverési hirdetmény. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyv hatóság részéről közli: hogy Wein Daniel végrehajtónak Bernath Lajos végrehajtási

A debreczeni ipar és kereskedelmi bank 1879-ik évi XI. rendes közgyűlését 1879. márczius 9-ik napján délelőtt 9 órakor tartandja Debre-

Graetz Gyula, föléltetménye Bécs, VI. Mariahilferstrasse 79. ajánlja következő specialitásait, mint igen kitűnőket: Jacobi T. aranyér elleni növény-likőre

Becke Lajos, Ferenczi Lajos. h. elnök. (49)2-3 jegyző.

ELSŐ MAGYAR JÉGKÁR-BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG. A jégkár biztosítási idény közlekedése alkalmával bátrak vagyunk a t. földirtások és gazdasági terményeinknek jégkár elleni biztosítására szilárd alapon és teljes biztonsággal